

Υπόθεση C-22/96

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
κατά
Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως
«Απόφαση 95/468/ΕΚ του Συμβουλίου — IDA —
Τηλεματικά δίκτυα — Νομική βάση»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα A. La Pergola της 23ης Σεπτεμβρίου 1997	I - 3233
Απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Μαΐου 1998	I - 3242

Περίληψη της απόφασης

Διευρωπαϊκά δίκτυα — Καθορισμός προσανατολισμών — Αναγκαίες δράσεις για την εξασφάλιση της διαλειτουργικότητας των δικτύων — Χρηματοδοτική υποστήριξη — Απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με την κοινοτική συνδρομή στην τηλεματική ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των δημοσίων διοικήσεων στην Κοινότητα — Νομική βάση — Άρθρο 129 Δ της Συνθήκης — Ακύρωση λόγω προσφυγής στο άρθρο 235 — Διαχρονικά αποτελέσματα (Συνθήκη ΕΚ, άρθρα 129 Β, 129 Γ, 129 Δ, 174 και 235· απόφαση 95/468 του Συμβουλίου)

Όχι μόνον ο σκοπός της απόφασης 95/468, για την κοινοτική συμβολή στην τηλεματική ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των δημοσίων διοικήσεων στην Κοινότητα (IDA), εντάσσεται στους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 129 Β της Συνθήκης,

το οποίο αφορά τη δημιουργία και την ανάπτυξη διευρωπαϊκών δικτύων, αλλά και το ίδιο το περιεχόμενό της εντάσσεται στο πλαίσιο της αναπτύξεως τέτοιων δικτύων. Δεδομένου, εξάλλου, ότι τα μέτρα που προβλέπει εμπίπτουν στο άρθρο 129 Γ,

παράγραφος 1, πρώτη, δεύτερη και τρίτη περίπτωση, που αφορούν, αντιστοίχως, τον καθορισμό προσανατολισμών στον τομέα αυτόν, τη διαλειτουργικότητα των δικτύων και την κοινοτική χρηματοδοτική υποστήριξη, η απόφαση έπρεπε να εκδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 129 Δ. Εφόσον κακώς εκδόθηκε βάσει του άρθρου 235, η επίκληση του οποίου ως νομικής βάσεως μιας πράξεως δικαιολογείται μόνον όταν καμιά άλλη διάταξη της Συνθήκης δεν απονέμει στα κοινοτικά όργανα την αναγκαία αρμοδιότητα προς έκδοση της πράξεως αυτής, η απόφαση 95/468 πρέπει να ακυρωθεί.

Ωστόσο, προκειμένου να αποφευχθεί η διακοπή των ήδη αναληφθεισών δράσεων και για σοβαρούς λόγους ασφάλειας δικαίου παρεμφερείς προς εκείνους που συντρέχουν σε περίπτωση ακυρώσεως ορισμένων κανονισμών, δικαιολογείται να κάνει το Δικαστήριο χρήση της εξουσίας που του απονέμει ρητώς το άρθρο 174, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης σε περίπτωση ακυρώσεως κανονισμού και να ορίσει ότι διατηρούνται σε ισχύ τα αποτελέσματα των μέτρων εφαρμογής που έχει ήδη λάβει η Επιτροπή βάσει της ακυρουμένης αποφάσεως.